

KADINLARIN EŞLERİ TARAFINDAN GÖRDÜKLERİ ŞİDDETİ MEŞRULAŞTIRMALARI ÜZERİNDE KAMUSAL ALANIN ETKİSİ¹

Aylin Görgün Baran

Hacettepe Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Sosyoloji Bölümü
Prof. Dr.

e-posta:abaran@hacettepe.edu.tr

Birsen Şahin Kütük

Hacettepe Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Sosyoloji Bölümü
Doç. Dr.

e-posta:birsahin@hacettepe.edu.tr

Dicle Maybek

Hacettepe Üniversitesi, Edebiyat Fakültesi, Sosyoloji Bölümü Doktora öğrencisi
dmaybek@yahoo.com

Özet

Bu çalışmada kadınların şiddete ilişkin düşünceleri iki alt ölçek olan “Kadınlara uygulanan şiddetten eşleri sorumludur” ve “ Kadına şiddet uygulayan eş cezalandırılmalıdır” ile incelenmiştir. Ataerkil söylemin kullanıldığı bu nicel çalışmada “300 evli kadından (150 çalışan – 150 çalışmayan) data toplanmıştır. Analizler betimsel ve farklılık analizi şeklinde yapılmıştır. Betimsel düzeyde kadınların şiddete ilişkin düşünceleri, “Kadınlara uygulanan şiddetten eşleri sorumludur” ve “ Kadına şiddet uygulayan eş cezalandırılmalıdır” alt-ölçekleri ile incelenmiştir. Kadınların ekonomik yaşama katılımlarının, şiddete ilişkin düşüncelerinde farklılık yaratıp yaratmadığı ise One way anova ile analiz edilmiştir. Araştırmadan elde edilen sonuçlara göre kadınların büyük bir kısmı kadına uygulanan şiddetten erkeğin sorumlu olduğunu düşünmektedir. Ancak şiddet uygulayan erkeğin cezalandırılması gerektiğini düşünen kadınların oranı oldukça düşüktür. Ayrıca, kadınların ekonomik yaşamda var olmalarına göre, şiddete ilişkin düşünceleri farklılaşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: kadın, şiddet, kamusal alan

Alan Tanımı: Sosyoloji

---

¹ Bu çalışmadaki veriler aynı araştırmacılarca 2008-2009 yıllarında yapılan “Kadına Karşı Şiddet” araştırmasından elde edilmiştir. Bu çalışmada değinilmeyen şiddetin farklı yönleri ve farklı değişkenlerce testi, daha önce 1 çalışma olarak yayınlamıştır.

THE IMPACT OF PUBLIC SPACE ON LEGITIMIZING OF VIOLENCE AGAINST WOMEN BY THEIR HUSBANDS

Abstract

In this study, women's thoughts about violence were examined with two sub-scales: "Offender husband should be punished." and "husband is responsible for violence against women." patriarchal discourse was used in this qualitative study. we collected data from 300 married women (150 housewives-150 working women). Analyses were made in the form of descriptive analysis and difference. Descriptive analysis of women's thought about violence was examined with "Offender husband should be punished." and "husband is responsible for violence against women." sub-scales. Women's participation in economic life whether or not make difference on women's thoughts of violence were analyzed by the One Way Anova. According to the results of the study, majority of women thought men were responsible for violence against women. However the rate of women who thought violent husband should be punished were rather low as the patriarchal discourse. In addition, women's thoughts about violence differs according to working status.

Keywords: women, violence, public space

JEL Code: J16

1. GİRİŞ

Günümüzde bir insan hakkı ihlali olarak nitelenen şiddet, insanlık tarihi boyunca var olmasına rağmen bazı şiddet türleri farklı zamanlarda ya da toplumlarda farklı şekillerde meşruiyet kazanmıştır. Özellikle insan hakları söyleminin yaygınlaşması ve genel kabul görmeye başlaması, meşruiyet kazanan şiddet türlerinin de sorgulanmasına neden olmuştur. Birleşmiş Milletler Genel Kurulunda 1993 yılında kabul edilen **Kadına Yönelik Şiddetin Ortadan Kaldırılması Bildirgesinde** kadına yönelik şiddet; “*ister kamusal ister özel yaşamda meydana gelsin, kadınlara fiziksel, cinsel veya psikolojik zarar veya ıstırap veren veya verebilecek olan cinsiyete dayalı bir eylem uygulama ya da bu tür eylemlerle tehdit etme, zorlama veya keyfi olarak özgürlükten yoksun bırakma*” olarak ifade edilmiştir (KSGM, 2010:19). Bu bağlamda ele alınabilecek şiddet türlerinden biri de kadına yönelik uygulanan fiziksel şiddettir. Fiziksel şiddet, kişiye zarar vermek amacıyla vurma, yaralama, tokat atma, boğazını sıkma, itme, kol bükme, herhangi bir aletle yaralama, aç bırakma, sağlıksız koşullarda yaşamaya zorlama ve öldürmeye kadar giden geniş bir spektrumu

oluşturmaktadır (Ankara Barosu, 2011:28; KSGM:7). Bu araştırmada kullanılan dayak/dövme ölçeği de doğrudan fiziksel şiddete ilişkindir.

Evlilik kurumu içerisinde kadını adeta mülkiyeti olarak kabul eden düşüncenin sonucu uzun yüzyıllar boyunca dünyada ve birçok toplumda kadının eşi tarafından şiddet görmesi normal karşılanmıştır. Günümüzde yine birçok toplumda kadına karşı işlenen şiddete ilişkin yasal düzenlemelerle cezalandırmalar getirilmiş olmasına rağmen, kadınların şiddet görme oranı hala çok yüksektir. Örneğin Türkiye’de kadına yönelik fiziksel şiddetin oranı kentsel alanda % 38, kırsal alanda ile % 43’dür (USAK, 2012:25). Fiziksel şiddete uğrama konusunda kadınların şikâyetçi olmaması ve veya olamamasının nedeni olarak, sosyal ve kültürel yapının buna müsaade etmemesi düşünülebilir. Bu çalışmada ise evli kadınlar örneklemini üzerinden, eş tarafından kadınlara uygulanan şiddete ilişkin düşünceler incelenmiştir. Özellikle kadına şiddet uygulanmasından erkeğin sorumlu olup olmadığı ve şiddet uygulayan erkeğin cezalandırılması konularında düşünceleri alınan kadınların, şiddeti meşrulaştırıp meşrulaştırmadıklarının saptanması ise çalışmanın temel amacını oluşturmaktadır. Ayrıca kadınların şiddete ilişkin düşüncelerinde, kadının dezavantajını kırma noktası olarak düşünülen, çalışma yaşamı ile kamusal alanda var olmaları söz konusu olduğunda farklılaşıp farklılaşmadığı incelenmiştir.

2. ATAERKİL SÖYLEM, KADINA YÖNELİK ŞİDDET VE KAMUSAL ALAN

Dünyada kadın ve kadınların dezavantajlı konuları konuşulduğunda bunun nedeni olarak daha çok ataerkil yapı gösterilmektedir. Çünkü ataerkil yapının kadın ve erkek açısından yarattığı güç dengesizliği, Connell’in (1998:169) ifadesi ile, kadının özel alanda, erkeğin ise kamusal alanda hegemonyasını pekiştirmiştir. Bu bağlamda ataerkil yapının sonuçlarından biri de erkeğin kadına yönelik şiddetidir ve buna genellikle ya göz yumulmakta ya da bu bir şekilde meşrulaştırılmaktadır (Tolton:2011; Walby, 2010:30; White, Solares, Starr, and Ukaski: 2010). Kadına yönelik eşin uyguladığı şiddet konusundaki araştırmalara baktığımızda bunun hem Müslüman, hem Hıristiyan, hem de diğer toplumlarda yaşayan kadınları da içerdiği görülmektedir (White, Solares, Starr, and Ukaski: 2010; Marcus:1993).

Ataerkil yapının sonuçlarından bir diğeri ise kadının toplumsal yaşamdan dışlanmasıdır (Gilman, 1986; Lane, 1990). Bu noktada ataerkil söylemin sadece kadını kamusal yaşamdan dışlamadığı, aynı zamanda kadına yönelik şiddetle de ilişki olduğu düşünülmektedir (Haj-Yahia, 2007; Abu-Ras, 2007). Kamusal alandan dışlanan ve daha çok ev içine hapsedilen kadınların ise şiddete karşı daha

kırılgan oldukları ve buna daha az direnç gösterebildikleri yönünde araştırmalar da vardır (Yount, Halim, Hynes ve Hillman, 2011). Aslında kadına yönelik şiddet özellikle bir öğrenme pratiği olarak değerlendirilmektedir. Çünkü çocuklar küçük yaşlarda sosyalleşme sürecinde şiddete ilişkin öğrendiklerini içselleştirmekte ve buna ilişkin bir “zihinsel şema” oluşturmaktadırlar. Bunu normalleştiren kız ve erkek çocukları, küçük yaşlardan itibaren şiddetin kendisini bir sorun çözme mekanizması olarak algılamakta ve meşrulaştırmaktadır. Bu durum literatürde “şiddet döngüsü” olarak tanımlanmaktadır. Türkiye’de yapılan bir araştırmaya göre çoğunlukla eşinden fiziksel şiddet gören kadın, gördüğü şiddeti % 92 oranında kimse ile paylaşmamaktadır (USAK, 2012:36-37). Bu durumun kadının şiddeti meşrulaştırması, kendi sesini duyuracak mekanizmaları bilmemesi, olaya “kol kırılır yen içinde kalır” mantığı ile yaklaşmasını getirmekte ve bu gerekçelerin ataerkillik söylemi ile örtüştüğü görülmektedir.

Bu çalışmada ise yukarıda belirtilen ataerkillik ve şiddet çalışmaları temelinde, kadınların şiddet konusundaki düşünceleri ve bunları meşrulaştırmaları üzerinde kadının kamusal yaşamda varlığının bir göstergesi olan çalışma durumlarının etkisi incelenmektedir.

3. ARAŞTIRMANIN YÖNTEMİ

3.1. Evren ve Örneklem

Ankara’nın Yenimahalle ilçesi evreni üzerinden yapılan çalışmada, sosyo-ekonomik düzey açısından farklı grupların karşılaştırılması amacıyla Yenimahalle ilçesine bağlı Çayyolu, Yenimahalle ve Şentepe mahallelerinden eşit sayıda, amaçlı örneklem yoluyla seçilen üst, orta ve alt sosyo-ekonomik düzey, çalışan (149) ve çalışmayan (151) toplam 300 kadına anket uygulanmıştır.

3.2. Veri Toplama ve Analiz Teknikleri

Kamusal alanda var olma değişkeni temelinde, çalışmada çalışan ve çalışmayan toplam 300 evli kadına Saunders, Lynch, Grayson&Linz (1987) tarafından uzun versiyon olarak geliştirilen “Eş Dövme Konusundaki İnançlar Envanteri” (Inventory of Beliefs About Wife Beating) “dövme/dayak ölçeği” soru formatı uygulanmıştır. Ölçekte ifadelerin karşılığı “kesinlikle katılıyorum” dan “kesinlikle katılmıyorum”a doğru 7’li likert tipidir. Daha önceki çalışmalarda ölçek için yapılan güvenirlik testi sonucunda her bir alt ölçek için cronbach alpha değeri 0.80’den yüksektir. Bu çalışmada ise “Kadınlara uygulanan şiddetten eşleri sorumludur” alt ölçeğinin cronbach alpha değeri 0.74 ve “ Kadına şiddet uygulayan eş cezalandırılmalıdır” alt ölçeğinin cronbach alpha değeri 0.79’dur.

“Eş Dövme Konusundaki İnançlar Envanteri”, sosyo-demografik sorular ve aileye ilişkin sorulardan oluşan anket formu ile yüz-yüze yapılan görüşmelerle toplanan verilerin analizi SPSS’te yapılmıştır. Çalışmada verilerin analizinde betimsel analiz bağlamında frekans tabloları ve hipotez testi için de farklılık analizi amacıyla one-way anova testi yapılmıştır.

3.3. Hipotezler

Gilman (1986:56)’a göre erkeğin temel görevlerinden biri ailesinin geçimini sağlamaktır. Bu rol erkeği çalışma yaşamına, kadını ise kamusal alandan uzaklaştırıp daha çok ev içine hapsetmektedir. Bu çalışmada kamusal alanda var olmaları kadınların çalışma yaşamına katılımları şeklinde operasyonelleştirilmiştir. Kamusal alandan yani çalışma yaşamından uzaklaştırılan kadın, ataerkil kodlar içerisinde daha fazla kalmakta ve şiddete karşı tepkisi ve bunun sorumlusunu araması noktasında onu daha pasif kılmaktadır. Çünkü kadının yaşadığı çevre ve ev içindeki yaşamı ile daha da pekiştirdiği kamusal alandan uzak kalışı, kadınların bir nevi eş tarafından uygulanan şiddeti meşrulaştırmasına neden olabilecektir. Bu bağlamda araştırmanın hipotezleri şunlardır:

- Kadınlara uygulanan şiddetten eşlerinin sorumlu olması düşüncesi kadınların çalışma durumuna göre (kamusal alanda var olmalarına göre) farklılık göstermektedir.
- Kadına şiddet uygulayan eşin cezalandırılması konusundaki düşünceler çalışma durumuna göre (kamusal alanda var olmalarına göre) farklılık göstermektedir.

4. ARAŞTIRMA BULGULARI

Araştırma kapsamında elde edilen verilerin analizi, sosyo-demografik özellikler, kadına uygulanan şiddetin sorumlusu eştir ve şiddet uygulayan eş cezalandırılmalıdır alt ölçeklerinin betimsel analizi ve hipotez testleri analizi başlıkları altında düzenlenmiştir.

4.1. Katılımcıların Sosyo-Demografik özellikleri

Bu çalışmada katılımcıların sosyo-demografik özellikleri içerisinde yaş, medeni durum, eğitim düzeyi, kendilerini ait hissettikleri sınıf ve kadınların çalışma durumu değişkenleri alınmaktadır.

Katılımcıların yaş dağılımına bakıldığında, özellikle 25 yaş ve altı dışında (%3.3), diğer yaş gruplarında oranlarının birbirine oldukça yakın olduğu, bir başka ifadeyle farklı yaş gruplarını bir arada barındırdığı görülmektedir. Örneğin, yaş

dağılımı 56 ve üzeri yaşlarda %23.4, 36–40 aralığında %16, 51–55 yaş aralığında %13, 31–35 aralığında %12.7, 26–30 yaş aralığında ise %11 olarak sıralanmıştır.

Kadınların medeni durumunda ise en yüksek oranda (%61.3) resmi ve dini nikahı birlikte yaptıranlar yer almaktadır. Yalnızca resmi nikâhı olan kadınların oranı %24, eşi ölenlerin oranı %7, boşananların oranı %6.3, eşinden ayrı yaşayanlar %1, sadece dini nikahı olanlar ise %0.3'tür.

Tablo 1: Eğitim durumu		
	Frekans	Yüzde
Okur-yazar değil	5	1,7
Okuryazar	10	3,3
İlkokul	74	24,7
Ortaokul	30	10,0
Lise ve dengi	78	26,0
Meslek Yüksek Okulu	21	7,0
Üniversite	65	21,7
Yüksek lisans	12	4,0
Doktora	5	1,7
Toplam	300	100,0

Okur yazar olmayan (%1.7) ve sadece okur yazar olup herhangi bir yerden mezun olmayanların (%3.3) çok düşük bir orana sahip olduğu örnekleme, en yüksek oranı %26 ile lise ve dengi okul mezunu kadınlar oluşturmaktadır. Bunu %24.7 ile ilkokul, %21.7 ile de üniversite mezunları izlemektedir. %50 si çalışan kadınlardan oluşan örneklem grubunun gelir dağılımı ise şu şekildedir.

Araştırmaya katılan kadınların kendilerini hangi sosyal sınıfa dâhil ettikleri konusunda ise, kadınların %43.7'si kendilerini orta sınıf, %22.3'ü ortanın üstü, %13.7'si üst sınıf %11'i ortanın altı, %8.7'si ise alt sınıf olarak görmektedir. Bu kadınların 149'u çalışan kadın, 151'i ise ev kadınıdır.

4.2. Kadınların Şiddete İlişkin Düşünceleri ve Şiddeti Meşrulaştırmaları

Burada “Kadınlara uygulanan şiddetten eşleri sorumludur” ve “Kadına şiddet uygulayan eş cezalandırılmalıdır” alt ölçeklerinin analizi verilmektedir.

Araştırmaya katılan kadınların “Kadınlara uygulanan şiddetten eşleri sorumludur” düşüncesine katılma oranlarının ortalaması 1.95'tir, Bu ortalamanın karşılığı “katılıyorum”a yakındır. “Kadına şiddet uygulayan eş cezalandırılmalıdır”

düşüncesine katılma oranlarının ortalaması ise 4.12'dir. Bu ortalamanın karşılığı ise “ne katılıyorum ne katılmıyorum”a yani kararsız olma düşüncesine yakındır.

	N	Min.	Max.	Ortalama	Standart sap.
Kadınlara uygulanan şiddetten eşleri sorumludur	300	1,00	6,33	1,9533	1,05693
Kadına şiddet uygulayan eş cezalandırılmalıdır	300	1,00	7,50	4,1267	1,33162

Yapılan one-way anova testi sonucunda kadınların eşe uygulanan şiddetten eşleri sorumlu görmesi ve şiddet uygulayan eşin cezalandırılması konusundaki düşüncelerinin kamusal alanda var olma (çalışma yaşamında olma) durumuna göre anlamlı ölçüde farklılaştığı görülmüştür.

	Ev Kadınları Ort. S.S.	Çalışan Kadınlar Ort. S.S.	F (df)
Kadına uygulanan şiddetten eşlerinin sorumlu görülmesi	2.26 1.04	1.61 .93	30.40 (1,290)* **

Not: *p<.05. **p<.0, ***p<.001

Yapılan one-way anova analizi sonucunda “Kadına uygulanan şiddetten eşlerinin sorumlu görülmesi” düşüncesinin kadınların çalışma durumuna göre anlamlı düzeyde (P<0.001) farklılaştığı görülmüştür. “Kadına uygulanan şiddetten eşlerinin sorumlu görülmesi” düşüncesine **katılma** oranı çalışan kadınlarda ev kadınlarından daha yüksektir.

Tablo 4: Kadınların çalışma durumuna göre kadına şiddet uygulayan eşin cezalandırılması düşüncelerinin ortalaması, standart sapması ve one-way ANOVA analizinin sonuçları

	EvKadını		Çalışan kadınlar		<i>F (df)</i>
	Ort.	S.S.	Ort.	S.S.	
Kadına şiddet uygulayan eş cezalandırılmalıdır	4.37	1.34	3.89	1.29	9.77 (1, 290) **

Not: * $p < .05$. ** $p < .0$, *** $p < .001$

Yapılan one-way anova analizi sonucunda “Kadına şiddet uygulayan eş cezalandırılmalıdır” düşüncesinin kadınların çalışma durumuna göre anlamlı düzeyde ($P < 0.01$) farklılaştığı görülmüştür. “Kadına şiddet uygulayan eş cezalandırılmalıdır”ın düşüncesine **katılma** oranı çalışan kadınlarda ev kadınlarından daha yüksektir. Bir başka ifade ile ev kadınlarının ortalaması olan 4.37 (3-katılıyorum, 4-kararsız, 5-katılmıyorum) kararsıza, çalışan kadınların ortalaması olan 3.89 ise (3-katılıyorum, 4-kararsız, 5-katılmıyorum) yine kararsıza yakındır ancak bu katılıyorum ile kararsızım arasındadır. Ev kadınlarınınki ise kararsızla-katılmıyorum arasındadır. Bu durum kadınların şiddet uygulayan eşin cezalandırılması konusunu meşrulaştırmalarının çalışma durumuna göre farklılaştığını göstermektedir.

3. SONUÇ

Evli kadınlar örneklemini üzerinden, eş tarafından kadınlara uygulanan şiddete ilişkin düşünceler ve bunun meşrulaştırılıp meşrulaştırılmadığının incelendiği bu çalışmadan elde edilen sonuçlar şu şekildedir.

Araştırmaya katılan kadınlar yüksek oranda “Kadınlara uygulanan şiddetten eşleri sorumludur” düşüncesine katılmaktadırlar. “Kadına uygulanan şiddetten eşlerinin sorumlu görülmesi” düşüncesi, kadınların çalışma durumuna göre ise anlamlı düzeyde farklılaşmıştır. Bir başka ifade ile “Kadına uygulanan şiddetten eşlerinin sorumlu görülmesi” düşüncesine **katılma** oranı çalışan kadınlarda ev kadınlarından daha yüksektir. Bu ise araştırmaya katılanlar için, çalışmayan ve çalışan kadınlara göre kamusal yaşamdan daha uzak kalan ev kadınlarının kadınlara şiddet uygulayan eşi bu durumdan sorumlu görme düşüncesine katılma oranının daha düşük olduğu, yani çalışan kadınlara göre çalışmayan kadınların eş şiddetini daha fazla meşrulaştırdığını göstermektedir.

Araştırmadan elde edilen bir başka sonuca göre ise, araştırmaya katılan kadınların “Kadına şiddet uygulayan eş cezalandırılmalıdır” düşüncesine katılma ortalamaları karasıza yakındır. “Kadına şiddet uygulayan eş cezalandırılmalıdır” düşüncesi, kadınların çalışma durumuna göre ise anlamlı düzeyde farklılaşmıştır. Bir başka ifade ev kadınları çalışan kadınlara göre eş şiddetini daha fazla meşrulaştırmaktadır. Bu durum Türkiye’de USAK’ın (2012) raporunda da belirtildiği üzere kadınların %92’sinin şiddete uğradıktan sonra bunu kimse ile paylaşmamaları sonucundan da anlaşılmaktadır.

Görüldüğü üzere daha önceki çalışmalarda da belirtildiği üzere kadına yönelik şiddet meşrulaştırılmaktadırlar (Walby, 2010:30). Kadınların şiddeti meşrulaştırmaları ise kadının dezavantajını kırma noktası olarak düşünülen, çalışma yaşamı ile kamusal alanda var olmaları söz konusu olduğunda azalmaktadır. Bu sonuçlar kadının kamusal yaşamda daha fazla yer almasının, görelî olarak kadınların şiddeti meşrulaştırmalarını azaltacağını ve bunun da şiddete razı olmayan kadınların oranında artış sağlanabileceği şeklinde düşünülebilir. Bu noktada kadınların şiddete razı olmaması ve gerekli kurumlar aracılığı ile şiddete karşı durarak insanca yaşam hakkı konusunda mücadelesini arttırması şiddetle mücadele için önemli unsurlardan biridir. Kadına yönelik şiddet mücadelesinde kadının kamusal yaşamda varlığı için gerektiği durumlarda pozitif ayrımcılığa dayalı uygulamalar ile kadınların eğitim ve istihdam alanlarında güçlendirilmesine ilişkin politikalar üretilerek desteklenmelidir.

KAYNAKLAR

Ankara Barosu, Şiddet Mağduru Kadın ve Çocuklarla İlgili Polis El Kitabı, Gelincik Projesi, Ankara: Ankara Barosu Başkanlığı, 2011.

Abu-Ras, Wahiba. “*Cultural Beliefs and Service Utilization by Battered Arab Immigrant Women*”, Violence Against Women, October 2007, 1002-1028.

Connell, R.W. Toplumsal Cinsiyet ve İktidar, Çev. Cem Soydemir, İstanbul: Ayrıntı Yayınları, 1998.

Gilman, P. C. Kadın ve Ekonomi, Çev. M. Oktun, J. Candan, İstanbul: Kaynak Yayınları, 1986.

Haj-Yahia, Muhammad & Schiff, Miriam. “*Definitions of and Beliefs About Wife Abuse Among Undergraduate Students of Social Work*”, International Journal of Offender Therapy and Comparative Criminology, April 2007, 170-190.

Lane, A. *To Heraland and Beyond The Life and Works of Charlotte Perkins Gilman*, New York: Pantheon Books. 1990.

KSGM, Türkiye’de Kadına Yönelik Aile İçi Şiddet, Public Sector-H.Ü.Nüfus Etüdüleri Enstitüsü-BNS Consulting, Ankara: KSGM, 2011.

KSGM, Aile İçi Şiddetle Mücadele El Kitabı, Kadına Yönelik Aile İçi Şiddetle Mücadele Projesi, Ankara: KSGM, Tarihsiz.

Marcus, Rachel. Violence against women in Bangladesh, Pakistan, Egypt, Sudan, Senegal and Yemen, Report prepared for Special Programme WID, Netherlands Ministry of Foreign Affairs (DGIS), <http://www.bridge.ids.ac.uk/reports/re10c.pdf>. 1993, [İndirme Tarihi: 4 Nisan 2012.]

Saunders, D.G. Lynch, A.B. Grayson, M. &Linz, D. “Inventory of Beliefs About Wife Beating”, *Violence and Victims*, 2 (1), 1987, pp.39-58.

Tolton, Laura. *He beat so hard she fell head ever hells” Normalising wife abuse in Colombia*, (in) Danijela Majstorovic and Inger Lassen (Ed), *Living with Patriarchy*, John Amsterdam: Benjamins Publishing, 17-49. 2011.

USAK. Türkiye’de Kadına Yönelik Şiddet, Usak Raporu No:12-01, 2012

Yount, Kthryn M., Halim, Nafisa, Hynes, Michelle & Hillman, Emily. “Response Effects to Attitudinal Questions about Domestic Violence Against Women: A Comperative Perspective, *Social Science Research*, 40, 2011, 873-884.

Walby, Sylvia. “*Structuring Patriarchal Societies*”, (in), Anthony Giddens and Philip Sutton (Ed.) , *Sociology : Introductory Readings W. Cambridge: Polity Press, 2010, ss.30-36.*

White, Carolina Clavero, Solares, Miriam Starr , Rachel and Ukaski, Mónica C. “*Violence against Women in the River Plate Region: Networks of Resistance*”. *Feminist Theology*, 2010. Vol. 18(3):294–308.